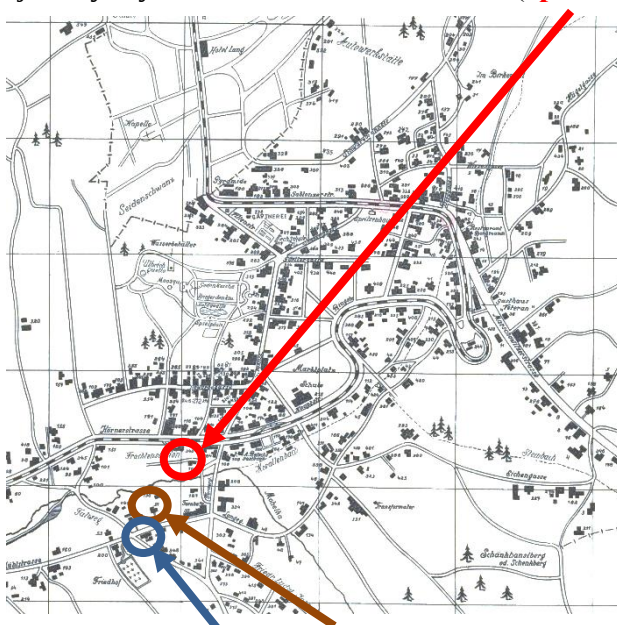

Slavíme výročí

Historie školy - 100 let české školy v Kokoníně

13. října 2019 uplyne 100 let ode dne, kdy byla v Kokoníně zahájena pravidelná výuka v českém jazyce. To ovšem neznamená, že by děti do té doby školu ve své obci neměly. Skoro každý žák základní školy si pamatuje jméno císařovny Marie Terezie (1740 - 1780) a nemůže jí zapomenout nařízení o zavedení povinné školní docházky. I v Kokoníně byla proto zřízena první škola už v roce 1780, ale kvůli převažujícímu německy mluvícímu obyvatelstvu byla vyučovacím jazykem němčina. Připomeňme si nyní ve stručnosti nejvýznamnější události spojené s kokonínskou školou.

1780 zahájení výuky v domě Rosalie Broschové (**čp. 105** - na místě dnešního hřiště)

od 1788 vyučuje se v domě **Tyršova stezka 51**

1798 **postavena první škola - Tyršova stezka 148** - v roce 1812 sem chodí 110 dětí

25. 5. 1869 položen základní kámen nové školy v **Rychnovské 215**
3. 10. 1870 dokončena a vysvěcena jabloneckým vikářem P. Mikskem
(stavitel Anton Womatschka)

1893

přistavěno další poschodí

Rychnovská 215

3. dubna 1919

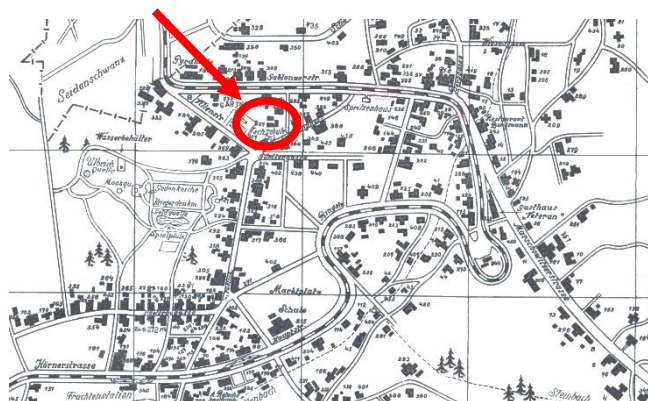
Zákon o školách národních a soukromých ústavech vyučovacích a vychovávacích – na jeho základě dochází ke **zřízení české školy v Kokoníně** a hledají se vhodné prostory

září 1919

vyučování zahájeno v sále hostince Karla Štekra

4. října 1919

obec zakoupila **dům č. 327**

13. října 1919

zahájeno pravidelné vyučování v českém jazyce, školu navštěvuje

1920/1921

38 dětí, prvním správcem Karel J. Hladík

1935/36

Češi tvoří 10% obyvatel Kokonína, do školy chodí 36 dětí

12. září 1938

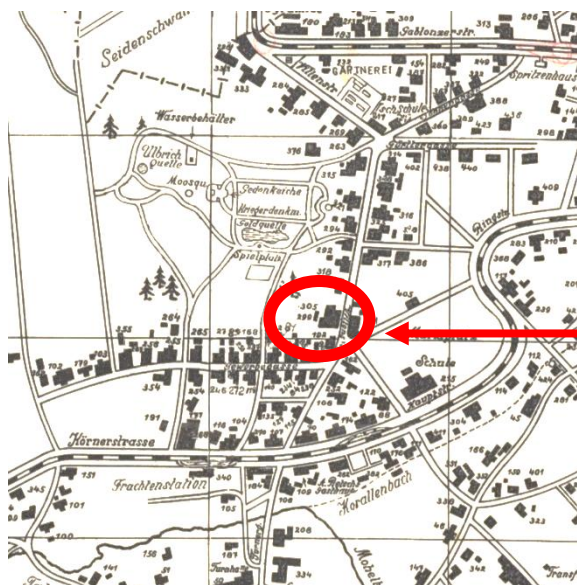
hospodářská krize způsobuje úbytek českých rodin

19. září 1938

německá demonstrace před českou školou

v české škole zůstává jen 5 dětí

23. září 1938 výuka v české škole ukončena v důsledku mobilizace, kdy dosavadní učitel Jaroslav Klaban narukoval, zbývající děti pokračují ve výuce na Vrkoslavicích
21. června 1945 znovu otevřena česká škola
1. září 1945 **Národní škola v Kokoníně**
1. prosince 1950 zřízena družina - v přízemí budovy ve Vilové ulici **čp. 299**

Školní rok	Počet dětí
1944/1945	16
1945/1946	43/89
1946/1947	110/127
1947/1948	133/128
1948/1949	144/137
1949/1950	172/169
1950/1951	176/165
1951/1952	170/167
1952/1953	172
1953/1954	362

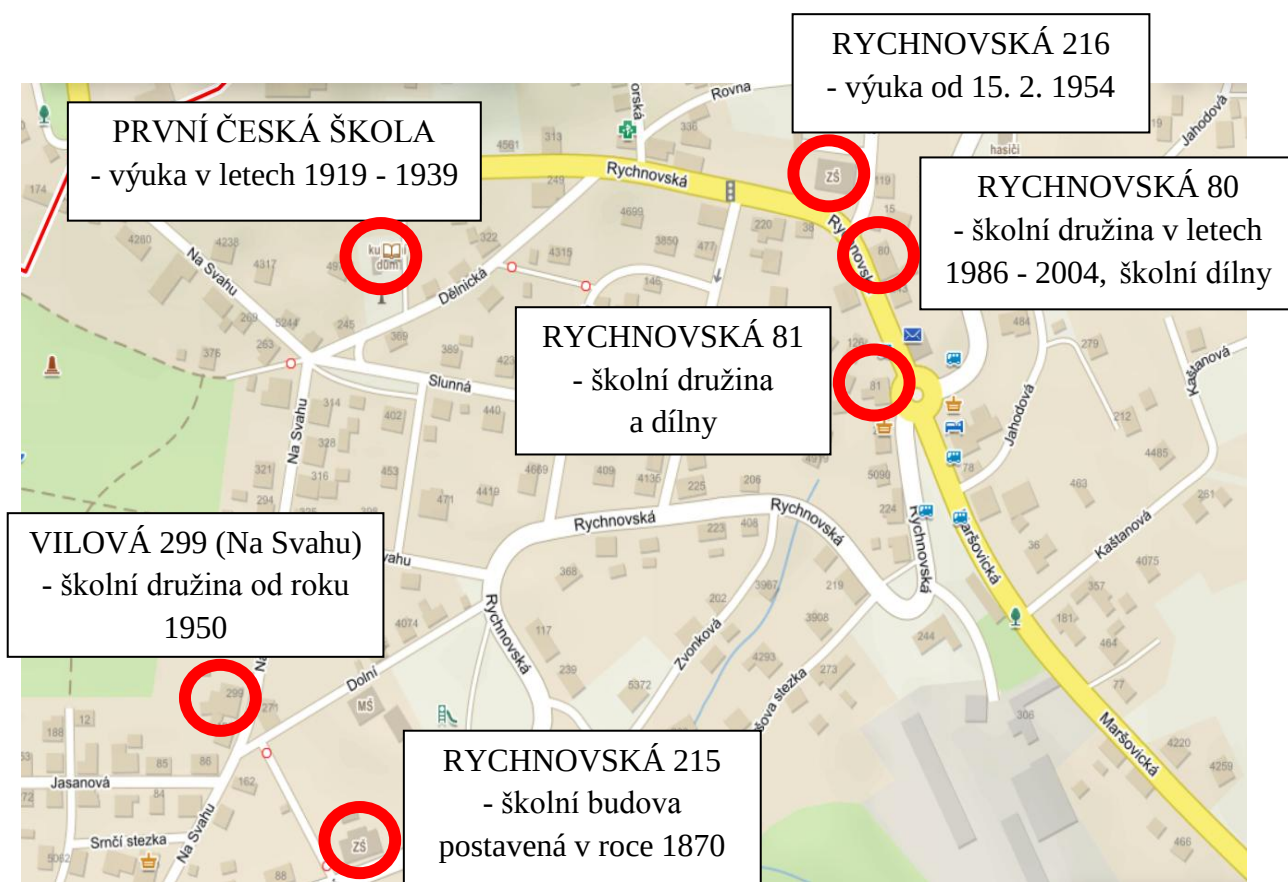
- 1953/1954 **Osmiletá střední škola v Kokoníně**
- kvůli nedostatečné kapacitě budovy zavedeno střídavé vyučování
- I. - V. třída od 7:45
- VI. - VIII. třída od 11:00

- 15. února 1954** po stavebních úpravách secesní vily **zahájeno vyučování v Rychnovské 216**

1959/1960	školní docházka prodloužena na 9 let
1961/1962	<u>Základní devítiletá škola v Kokoníně</u>
1965/1966	v obou budovách instalováno ústřední topení, ale protože chyběly kotle, v roce 1966/1967 se zahájilo ještě s kamny ve třídách
září 1967	Rychnovská 81 - upraveny prostory pro školní dílny a družinu
1968/1969	zaveden pětidenní pracovní týden
30. 6. 1974	zrušena ZDŠ Maršovice a její žáci přešli od 1. 9. do ZDŠ Kokonín
1. červenec 1980	Kokonín se stává součástí Jablonce nad Nisou
	<u>8. základní devítiletá škola v Jablonci nad Nisou</u>
	- přejmenování ulic v Kokoníně – obě budovy jsou v Rychnovské ulici
1980/1981	5. třída se stala součástí 2. stupně
léto 1982	dokončení nové budovy mateřské školy v Kokoníně
1983/1984	povinná desetiletá docházka - po 8. třídě je povinné pokračování ve středním školství - <u>Základní škola Kokonín</u>
1986/1987	dokončena adaptace místností pro školní družinu v Rychnovské 80
1992/1993	přestavěna kůlna u Rychnovské 216 na sociální zařízení školy, tzv. „Domeček“ (dvě šatny, umývárny se sprchami, kabinet tělesné výchovy a sklad)
1996/1997	přechod na devítiletou školní docházku - 1. stupeň od I. do V. třídy - 2. stupeň od VI. do IX. třídy
2001/2001	v Rychnovské 215 výstava fotografií „Kokonín - včera a dnes“
léto 2002	vybudování hřiště („klece“) u Rychnovské 216
2002	sloučení se ZŠ Kokonín a ZŠ Vrkoslavice
2003/2004	Vrkoslavice slaví stoleté výročí školy
2004/2005	zahájena oprava fasády Rychnovské 216, školní družina přesunuta do Rychnovské 215
2005/2006	založena Rada školy
2007/2008	přestavba třídy v Rychnovské 215 na oddělení MŠ pro předškoláky
2008/2009	vybudování cvičné kuchyně v Rychnovské 216
2018/2019	oprava střechy a podkroví v Rychnovské 215
2019/2020	zahájení modernizace Rychnovské 216 - bezbariérová jazyková učebna včetně bezbariérových toalet, v nové přístavbě odborná učebna včetně skladu pro školní dílny, šatny a hygienické zázemí a kabinet pro tělesnou výchovu, moderní výuková zahrada včetně amfiteátru

Budovy spojené s historií české školy v Kokoníně

Hlavním zdrojem informací byla školní kronika. V české škole byla vedena už od roku 1919 a záznamy do ní pořizovali nejčastěji ředitelé. Její první část, která končí rokem 1979, je v současnosti uložena ve Státním okresním archivu v Jablonci nad Nisou, druhá je dosud v ředitelně školy a končí rokem 2000. S výjimkou válečného období jsou v ní zaznamenány téměř všechny školní roky.

Pro nedávnou historii jsou pak nejdůležitějším pramenem výroční zprávy, které ředitel školy zpracovává každoročně od roku 2003/2004 a které jsou zveřejňovány na webových stránkách školy.

Mgr. Dita Dudová
zástupkyně ředitelky školy

Korálek

Od pradávna navlékal se ke korálku korálek,
Svoji krásu, krásu práce, přenášek pak do dále.
My zas chceme navlékati krásu české písničky,
Aby v nich byl veselý smích, někdy taky slzičky.

C. Letošník

Dětský pěvecký sbor Korálek vznikl v základní škole v Kokoníně v září 1963 po nástupu učitele hudební a výtvarné výchovy Ctibora Letošníka, který ho zde založil a od samého začátku také působil jako sbormistr. Život Korálku se začal rozvíjet s elánem a nadšením. Kokonínskou základní devítiletou školu navštěvovalo tehdy průměrně 250-300 dětí, ale ne všechny se mohly stát členy tohoto souboru. Některým chyběl čas, některým zase dostatečné předpoklady ke zpěvu, a tak se kolem učitele Ctibora Letošníka soustřeďovalo většinou 40-50 dětí, které si oblíbily hudbu a zpěv a na společně strávené chvíle se těšily. Soubor měl program, zpěváky i vedení, ale neměl ještě název. Byla tedy vyhlášena soutěž, v níž děti přicházely s nejrůznějšími návrhy. V několika případech se objevil i název Korálek. Děti jej vybraly proto, že symbolizuje zaměstnání mnohých z rodičů, pracujících ve sklářském či bižuterním průmyslu. Pojmenováním souboru bylo na světě a začalo se přemýšlet o znaku. I k tomuto pomohla soutěž. Děti v ní vymyslely houslový klíč, okolo něhož bylo tolik kuliček, kolik mělo slovo „korálek“ písmen.

DPS Korálek se během několika let stal pojmem po celém okrese. Byl tvořen, dá se říci, třemi samostatnými tělesy, která však vystupovala společně. Malý Korálek byl přípravný sbor pro začínající zpěváky a tvořily ho děti z 1. a 2. třídy. Velký Korálek čítal 40 – 58 pěvecky zdatnějších dětí ze 3. – 8. třídy. Sbor byl během let rozšířen o hudebně instrumentální soubor, kde se

děti naučily hrát na velice rozmanité hudební nástroje například zobcové flétny, violoncello, kytara, klavír, zvonkohra, metalofon, xylofon, harmonika, dětský kontrabas, bicí a další rytmické hudební nástroje včetně fanfírního. Osobně se Ctibor Letošník také zapojoval hrou na harmoniku, klavír nebo varhany. Od počátku souboru pomáhala v souboru i učitelka Jiřinka Křivancová, která se starala o přípravný sbor a zajišťovala klavírní doprovod celému sboru. V posledních letech sboru vypomáhala s klavírním doprovodem i učitelka ZUŠ Věra Vojtěchová.

Sbor během své existence nezapomínal na žádné společenské a kulturní akce v rámci celého okresu. Děti se pravidelně zúčastňovaly okresních i krajských soutěží, kde se umísťovaly na předních místech. Čtyřicet let existence souboru vyvrcholilo 30. května 2003 společným slavnostním koncertem v Městském divadle v Jablonci nad Nisou s Jabloneckou Píšťalkou. Po 41 letech ukončil Korálek svoji existenci a štafetu sborového zpěvu předal novým souborům, které na Jablonecku vznikaly.

I když čas se vrátit nedá,
nikdy ani na chvíli,
mnozí z Vás se jistě rádi
rozdělí o vzpomínku.

co nám všechno dal Korálek,
za mnoho mu vděčíme,
proto se dnes i po letech
rádi do něj vracíme.

Vzpomínka

Blanka Perniklová

V kokonínské škole jsem učila 36 let, celý svůj profesní život. Poznala jsem dlouhou řadu učitelů, někteří se zdrželi jen krátce, ale jádro sboru tvořily stálíci a toto jádro se obměňovalo jen zvolna, jak lidé odcházeli do důchodu.

Vztahy mezi námi byly přátelské, jak to v malých školách bývá. Dá se říct, že i děti, až na výjimky, byly přátelské a hodné. Samozřejmě taky uměly zlobit a vymýšlely pro nás různé lahůdky. V jedné třídě se ztratila třídní kniha a celé dlouhé týdny nebyla k nalezení. A najednou se zase zázračně objevila. Teprve po mnoha letech jsme se na třídním srazu dozvěděli, že ji měli schovanou pod stupínkem. Proč to udělali, to už ani oni sami nevěděli. A teprve letos se na srazu přiznala hřišnice, která učiteli hudební výchovy nasypala do houslí hrách.

I my ve sborovně jsme si připravovali pro kolegy drobné zlomyslnosti. Tak třeba učitel, který právě odjížděl na školní výlet, jsme do batohu přibalili cihlu. Nemohl nám udělat větší radost, než když po návratu řekl: „Vy dobráci, já jsem to táh až na Černou horu.“ Oslovil nás drsněji, to jsem trochu učesala.

Jindy jsme zase naličili pastičku tělocvikáři Lumírovi. Chystal se do školního rozhlasu přečíst výsledky školních sportovních soutěží. Měl několik papírků s poznámkami a my jsme mu ten nejdůležitější v poslední chvíli sebrali. Rozcházel jsme se do tříd a poťouchle se těšili, jak bude před mikrofonem zmatkovat. Ale nevyšlo to. Chvilí sice zaváhal, ale všechno si pamatoval a z paměti bezvadně odříkal. Když jsme se o přestávce ve sborovně zase sešli, už na nás čekal s úsměvem: „Mne nedostanete. Ve zmatcích já se cítím jak ryba ve vodě.“ Což byla pravda a potvrdí to každý, kdo ho znal.

Nebylo všechno veselé a hezké, přicházely také neblahé události, trápení a smutek. Ale i to snáší lépe, když máte kolem sebe přátele.

Nakonec přání – dětem vlídnou školu a učitelům – pro ty není lepší ocenění a vyšší vyznamenání, než když na srazu bývalých žáků slyší, že škola byla jejich druhým domovem.

Blanka Perniklová je náš nejstarší žijící pamětník, protože do kokonínské školy nastoupila v roce 1952 a učila zde až do roku 1988. Nikdo toho o naší škole v tuhle chvíli nepamatuje víc.

Jak vznikal Almanach

Ke každému výročí školy patří nejrůznější seznamy. Přehled ředitelů se objevuje ve výpisech ze školní kroniky, zato seznam pedagogů dosud neexistoval. Vznikal postupným procházením třídních knih a třídních výkazů a luštěním učitelských podpisů. To byla práce leckdy detektivní. Uvedena jsou všechna jména, která se nám snad podařilo správně přečíst. Naštěstí to byla valná většina. U některých kolegyň, které během svého působení v Kokoníně změnily příjmení, jsou uvedena obě jména a jsou zařazeny v abecedě podle toho, pod níž na naší škole působily déle.

Absolventů školy je přes 2000 V seznamech jsou uvedeni ti, kteří jsou zapsaní v třídních knihách posledního ročníku - někdy to byla osmá, jindy devátá třída podle toho, jak se měnila délka povinné školní docházky. První seznam je z roky 1953/1954, kdy byla zřízena v Kokoníně osmiletá střední škola a na posledním je 9. třída z loňského školního roku 2018/2019.

Ředitelé české školy v Kokoníně

Školní rok	Správce/ředitel školy
1919 - 1920	Karel Jar. Hladík
1920 - 1921	Oldřich Kousal
1921 - 1934	Josef Špaček
1934 - 1935	Miloslav Procházka
1935 - 1937	Josef Špaček
1937 - 1953	Jaroslav Klaban
1953 - 1955	Jaroslav Hradecký
1955 - 1960	Jaroslav Číla
1960 - 1962	Jaroslav Hradecký
1962 - 1966	Jiří Kristen
1966 - 1973	Jaroslav Klaban
1973 - 1974	Marie Opatřilová
1974 - 1990	Ctibor Letošník
1990 - 2000	Jaromír Bělík
2000 - 2018	Vladimír Hozda
2018 - dosud	Lea Šmídová